

Om å skrive sitt fagnok en gang

M

ange vil kjenne igjen denne overskriften, men den kan godt gjentas, da den er essensen av alt det *Utposten* står for, og derfor den egentlige begrunnelsen for hele bladets eksistens. I snart tre tiår har kolleger berettet fra sin praktiske, kliniske hverdag, øst av sin kunnskap og fortalt om sin tvil og undring. Sentrale trekk i faget har vært diskutert, og storsamfunnets påvirkning på fagutøvelsen har vært problematisert. Folkehelse og samfunnsforhold har hatt en naturlig plass i dette.

Men alt har vært til indremedisinsk bruk. Mye sjeldnere når noe av dette fram til den opplyste allmennhet. Alt for få av oss bruker sin faglige innsikt og sitt engasjement i den offentlige debatten. Det finnes riktignok noen hederlige unntak, spesielt på samfunnsmedisinens område. EU-saken og Romerike-tunnellen er gode eksempler, men når det gjelder det vanskelige temaet helse og ulikhet er det langt mellom faglige innspill fra samfunnsmedisinere. Det samme gjelder byplanlegging, som jo egentlig er forebyggende medisin. Det er lenge siden Virchows dager.

På allmennmedisinens område er det nesten bare legene i ukebladene og internettets legespalter som er synlige. Narrativ medisin har vært et sentralt begrep de siste årene, men fortellingen om medisinen som fag generelt og allmennmedisinen spesielt har ikke funnet fram til offentligheten. Der er det til gjengjeld mange andre fortellinger; fortellingen om alternativ medisin, fortellingen om alt det legene ikke kan, fortellingen om den potente high tech medisinen, fortellingen om de ødelagte livene.

Riktignok får vi iblant fortellingen om den dårlige lønnen og de vanskelige arbeidsforhold, og fortellingen om den store, stygge fastlegeordningen, men det er ikke disse jeg tenker på nå. Kirken har iblant blitt kritisert for å være utydelig, ikke ta folks lidelse på alvor. Norske leger tar folks lidelse på alvor, vi håndterer enkeltmenneskets lidelse hver dag, men i offentligheten er vi minst like utydelige som kirken. Andre enn oss setter dagsorden, andre enn oss forteller hva vi kan og hva vi ikke kan, og ikke minst: andre enn oss forteller hva vi er mest opptatt av!

De som følger med i *Utposten* vet at det er mange reflekterte og skriveføre kolleger. Enda flere har noe på hjertet, som de ønsker å formidle til kolleger eller allmennhet. Dette ønsker *Utposten* å stimulere, og redaksjonen er derfor svært stolt over å kunne annonsere *Utpostens* skrivekurs på Primærmedisinsk uke til høsten.

Torgeir Gilje Lid